

Příloha k ročnímu zápisu za rok 2013 č. 7:

Tři generace loučeckých muzikantů

Poprvé jsem se jménem Poloprudský setkala ve vyprávění o „Chrámovém sboru při kostele sv. Jakuba“ v Železném Brodě, které pro kroniku Louček sepsal pan Vladimír Hlubuček.

Zmínil se o „chrámovém sboru kostela sv. Antonína Paduánského“, který v Loučkách vedl pan Josef Poloprudský. Právě jeho jméno stojí na začátku rodinné ságy o třech generacích „loučeckých“ muzikantů.

(viz. Přílohy k ročnímu zápisu za rok 2011)

Josef Poloprudský (1890 - 1975)

Narodil se 25. září 1890 zřejmě v Loučkách. Rodiče Josef Poloprudský a Veronika Poloprudská měli celkem tři syny - Josefa, Bohouše a Jaroslava. Ze všech tří vyrostli dobří muzikanti. Nejnadanější z bratrů Jaroslav ovšem zemřel ve velmi mladém věku. Jen těžko si lze představit, že byl ještě nadanější než bratr Josef, který se s notami už zřejmě narodil. K Josefovu úctyhodnému muzikantskému rejstříku totiž

náležely varhany, housle, viola, čelo, basa, pozoun a efónium. K tomu všemu patřilo i dobré řemeslo, a tak se Josef vyučil tesařem. Jeho pracovní i muzikantské plány zhatila první světová válka - jako poddaný císaře pána musel narukovat do rakouské armády, konec války ho zastihl jako rekonvalescenta v maďarském Debrecínu. Na zraněním poznamenaného vojenského vysloužilce čekala v Loučkách trafika (čp. 12), která společně se sadařením poskytla základ obživy jeho nové rodiny, kterou založil s manželkou Magdalénou (roz. Kubánkovou z Chutnovky). V roce 1919 se jim narodil syn Josef.

Ovšem hudba zůstala tím hlavním oborem, kterému se otec Josef po celý život věnoval. Byl kapelníkem vlastního dechového orchestru, ve kterém zasedali za notové pultíky muzikanti z celého širokého dalekého okolí. Orchester Josefa Poloprudského znali ve všech okolních obcích - bez něj se neobešel žádný bál, žádná tancovačka, ani žádný pohřeb. Repertoár byl široký, kapelník vlastnil rozsáhlý notový archiv, který doplňoval po celý život. Hru na varhany „pěstoval“ v kostele sv. Antonína v Loučkách a pod jeho taktovkou regenschoriho působil i kostelní chrámový sbor, kde zpívali zpěváci z Louček i ti „přespolní“. A kde se konaly sborové zkoušky? Samozřejmě, že u regenschoriho doma v Loučkách v čp. 12 nebo přímo v kostele, o který se do roku 1959 starala manželka Magdaléna. Kapelník našel ještě i čas na

výuku místních začínajících muzikantů, kteří k němu „chodili do houslí“. Hrával i s orchestry jiných kapelníků, třeba s turnovskou „Sklostrojankou“. Muzikanti jsou národ veselý, vystoupení i zkoušky se někdy protáhly až do brzkých ranních hodin. Cestu z hraní pak většinou „odnesl“ pozoun, kterému vracíval jeho původní lesk i funkci pan Nygrýn z libereckého divadelního orchestru.

Kapelník Josef Poloprudský zemřel 2. října roku 1975 v pozhnaném věku 85 let, pochován je na hřbitově v Loučkách.

Josef Poloprudský (1919- 1993)

Pomyslnou muzikantskou štafetu převzal od svého otce syn Josef Poloprudský, narozený v Loučkách 31. ledna 1919. I jeho muzikantský rejstřík byl pořádně široký - varhany, klavír, akordeon, lesní roh, trubka a baskřídlouka - opravdu všestranný talent poděděný po svém otci.

Vlastní orchestr Josef Poloprudský ml. neměl, zato si zahrál snad se všemi orchestry, které působily v okolí. Nejčastěji hrával s orchestrem pana Plíhala z Koberov, s vyhlášenou Broďankou nebo s orchestrem „Srdíčko“ pana Pelce z Pustiny, které o bálech, tanco-

vačkách i pohřbech muzikantsky „obhospodařovaly“ celé Podkozákovsko. Přidáme-li k tomu jeho občanské povolání automechanika, rodina si svého táty asi moc neužila.

K muzice vedl i jednu ze svých dvou dcer - Boženku, které vybral samozřejmě klavír. I když se hudbě natrvalo nevěnovala, předala otcovu lásku k hudbě svému synovi Martinovi.

Josef Poloprudský ml. zemřel 13. srpna roku 1993 ve věku 74 let. I on je pochován v rodinném hrobě na hřbitově v Loučkách.

Do třetí generace loučeckých muzikantů zapíšeme až pravnuka Josefa Poloprudského st. a vnuka Josefa Poloprudského ml., syna Boženy Maternové (roz. Poloprudské) Martina Maternu.

Martin Materna

Narodil se 18. července 1968 (v Turnově) a stal se společně se svými rodiči občanem Louček. Maminčin klavír a její písničky, to bylo Martinovo první setkání se světem hudby. Na začátku vlastní Martinovy muzikantské dráhy byla trubka, na kterou se od deseti let učil hrát

v lidové škole umění u pana Viduny z Vesce. Své místo našel ve „Sklostrojance“, vyhlášeném dechovém orchestru pana Sedláčka z Turnova, kde hrál až do vojny na trubku a křídlovku. Svě si „odtroubil“ i v páně Vidunových „Trubačích Českého ráje“, kteří po r. 1989 nechyběli u žádné turnovské slavnosti. Trubku vyměnil za elektrickou kytaru, kterou si sám postavil a na kterou hraje dodnes. Zvedl i kapelnickou taktovku svého praděda a složil kapelnické zkoušky.

Martinovi ovšem učarovala rocková muzika. První kapela, ve které vystupoval jako zpěvák a kytarista už v patnácti letech, vznikla v samotných téměř rodných Loučkách a jmenovala se „Gigant“. Její název mladí rockeri „opsali“ ze staré mlátičky v JZD Mír v Klokočí, když jim semilští komunističtí ideologové zakázali název „Promile“. Martinův zpěv a kytaru obdivovala určitě i děvčata v Nové Pace, kde se rocker-student připravoval na své budoucí povolání elektromechanika v oboru měření a regulace. Svou trumpetu a kytaru nenechal Martin zahálet ani na vojně, i když repertoár se musel přizpůsobit účasti v soutěžích zájmové umělecké činnosti. Ale to už „listopadem 1989“ padly všechny ideologické zakazy a přišla éra kapely „Doktor Q“ (1992-1994) a skupiny „Adaptace“ (1994-1997) a v roce 1998 začala svou éru současná domovská Martinova rocková taneční kapela „Prorock“.

„Prorock“ povstal ze zaniklých kapel „Adaptace“, „Hillary“, „K-Baret“ a „Nothor Team“ a sešli se v ní rockeři, kteří si chtějí zahrát všechny nestárnoucí i nové rockové „pecky“ zahraničního i domácího repertoáru. V současnosti v kapele působí:

Jirka Nejdlo - zpěv, basa, Libor Volek - kytara, zpěv, Radek Pilař (Kryšot) - zpěv, Honza Vaníček (Vaňas) - bicí a Martin Materna - kytara, zpěv a kapelníčení.

Muzikou kapela baví nejen sebe, ale i tanečnický zábav a dalších akcí, které jsou v programu pořadatelů po celém Českém ráji. (více info : www.prorockturnov.cz)

K Martinovým koníčkům patří vedle muziky silné benzínové motory - samozřejmě jako správný rocker má ve své garáži jednu z „pořádných“ motorek.

Zda osud zapíše ke třem generacím loučeckých muzikantů ještě další jména, to se teprve uvidí!

Zapsáno z vyprávění
manželů Boženy a Josefa Maternových z Louček čp. 12,
srpen roku 2013